

»In Brussel zijn er nog veel vrouwen die moeten stoppen met studeren of werken om te zorgen voor hun man. Ze worden uitgehewelijkt naar Afrika, of moeten trouwen met een man uit Turkije of Marokko die ze niet kennen. Dat is anti-emanipatie en anti-integratie. Belgen zijn heus niet tegen gecontroleerde migratie, op voorwaarde dat nieuwkomers zich integreren. Daar wringt het schoentje. Toen mijn dochter 6 was, konden we haar klasgenootjes nog uitnodigen op verjaardagsfeestjes. Later kwamen de Marokkaanse jongens niet meer, omdat wij hesp aten en wijn dronken en ik weleens een decolleté droeg. Daar begint de segregatie al.»

LIEKENS «Mijn dochters zijn tot hun 12de in Molenbeek naar school gegaan. Hoe ouder ze werden, hoe moeilijker dat liep. Als ze naar het shoppingcentrum gingen, werden ze lastiggevallen door hangjongeren. In sommige straten durfden ze alleen nog te komen met een vriendin die Arabisch sprak en de etertjes van antwoord kon dienen. Een kleine groep verpestte het voor al de rest.

»Toch zie ik hoopgevende signalen: moslima's die zich emanciperen en hun eigen leven in handen nemen. Die willen niet thuis opgesloten zitten met zes kinderen, die willen een job buitenshuis. De verandering zal van hen moeten komen. Kijk ook naar de klimaat-spijelaars. **Greta Thunberg, Anuna De Wever, Kyra Gantois:** allemaal vrouwen.»

KANKO «Ik vind het knap wat zij doen. Ze zetten het klimaatthema terecht op de agenda. Nu is de vraag hoe we dat politiek vertalen, zonder de mensen en bedrijven te zwaar op kosten te jagen.»

LIEKENS «Zullen we die discussie aan de specialisten overlaten? Anders moeten we hier nog aan partijpolitiek gaan doen. En daar staan wij mijlenver boven, hè? (lacht)» **■**

Bart Moeyaert wint 'Nobelprijs' voor jeugdliteratuur

Herman Brusselmans gaat iedere week op zoek naar het verhaal achter een opvallende kop in de krant of op een nieuwssite.

Eén mijner fijnste collega's en beste vrienden binnen het letterkundige milieu is Bart Moeyaert. Oké, velen vinden hem een onnozele pipo, een onuitstaanbare hufter, een wufte nicht, een venijnige en jaloerse en vervelende en ongetalenteerde en zeikerige nitwit, maar ik niet. Ik vind Bart een leuke jongeman, die weliswaar geregeld door een mes in de rug te steken, verraderlijk gekonkelfoes en allerlei kronkelwegen aan boeiende jobjes probeert te raken, en op die manier inderdaad het stadsdichterschap van Antwerpen en andere lustratieve baantjes kon binnenrijven, maar diep in z'n ziel is hij een ware schrijver, die alleen maar leeft voor de literatuur en voor het welbehagen van de kinderen, voor wie hij die literatuur schrijft.

Bart begon al op 19-jarige leeftijd te publiceren en schonk meteen een klassieker aan het puberale grut, getiteld 'Duet met valse noten', een liefdesverhaal waarin vreemd genoeg een jongen en een heus meisje op elkaar verliefd worden. Aan het eind sukkelde Liselot onder een auto en wordt ze veroordeeld tot de rolstoel, maar Lander blijft dol op haar, en masseert geregeld haar kapotte benen, wrijft ze in met uierzalf, en geeft

er kusjes op, want eerlijk gezegd is die Lander een pervers, maar dat wordt door Bart niet expliciet gezegd, dus je moet het tussen de regels lezen. Het boek werd meteen een bestseller, niet alleen hier bij ons, maar ook in Abessinië, de Verenigde Arabische Emiraten, het gebied rond de Sahara, en de provincie Drenthe in Nederland. Op die wijze kreeg Bart de smaak van het schrijven te pakken, en oneindig vele romans, gedichten, musicals, libretti, hoorspelen, toneelstukken, essays, en poëtisch-realistische evocaties zouden volgen.

Wat maakt Barts literatuur zo aantrekkelijk voor jongeren? Nou, vooral is er het simpele taalgebruik. In Barts boeken is het ver zoeken naar woorden als atavisme, constructiviteit en baarmoederhalsontsteking, omdat Bart als geen ander weet dat z'n publiek zulke woorden niet apprecieert. Eén van de fanatieke lezers van Bart, de 11-jarige Sören uit Adinkerke, zei: 'Atavisme kan m'n kloeten kussen, constructiviteit kan m'n reet likken, en m'n moeder heeft weliswaar een baarmoederhals-

ontsteking, maar ze moet haar plan maar trekken, de stomme teef.' Bart krijgt dagelijks duizenden van zulke reacties van z'n enthousiaste lezertjes, en trouwens, mede dankzij z'n boeken komen vele van die lezertjes uit de kast, of zoals de 9-jarige Kiano uit Waarschoot schreef op Facebook: 'Door Barts roman 'Twee lulletjes in een houdgreep' heb ik ontdekt dat ik van de verkeerde kant ben, en heb ik het aangedurfd om tegen m'n buurjongen Abdullah te zeggen dat ik in z'n balletjes wil bijten.'

Als je als auteur zulke dingen kunt teweegbrengen, heb je je werk goed gedaan, en blijft zulks ook niet ongemerkt door de jury van de Astrid Lindgren Memorial Award, die ieder jaar aan de beste kinderauteur de allerbelangrijkste prijs ter wereld uitreikt. Bart was tevoren al vele keren genomineerd, maar pas vorige week kreeg hij het goede nieuws te horen: hij was het en niemand anders die de prijs en de erbij horende 480.000 euro

terecht in z'n zak mocht steken. Tranen van ontroering en blijdschap rolden over Barts wangen, hij waagde zich aan een rondedansje, hij wist met zichzelf geen blijf, was zowel geestelijk als lichamelijk door de emotie geheel van slag, en ging dringend in de feestzaal

achter een potplant schijten, wat hem door de jury glimlachend werd vergeven.

De vraag die meteen op de lippen van alle media brandde, was: 'Bart, wat ga je met die 480.000 euro doen?' Bart hield z'n antwoord vaag, in de trant van: 'Dankzij het geld kan ik tijd kopen voor mezelf, en kan ik op m'n gemakje voortwerken aan m'n imposante oeuvre.' Wat hij er niet bij vertelde, maar wat ik als één van z'n intimi weet, is dat Bart een serieus deel van de poen moet besteden aan het afbetalen van schulden, zoals de 200.000 euro die hij nog heeft te vergoeden aan het casino van Oostende, waar hij als door de wol geverfde gokker in korte tijd veel geld is verloren. Maar goed, Bart moet met z'n

nieuwe rijkdom doen wat hij wil, we gunnen het hem van harte, en we rekenen erop dat hij ook wat zal schenken aan goede doelen, en dan vooral aan de Vereniging Ter Bestrijding Van Armoede Bij Kinderen, die met het geld dat Bart geeft vele boeken van Bart kan aankopen. Proficiat, beste Bart.

Velen vinden Bart een onnozele pipo, een onuitstaanbare hufter, een wufte nicht of zeikerige nitwit, maar ik niet

